

[Pelle Voigt]

»Disse og lignende spørgsmål vil trænge sig på med stigende styrke allerede i de næste par år. Samtidig vil flere af kommissionsflertallets nuværende anbefalinger om en fortsættelse af den traditionelle forsvarspolitik løbe ind i sikkerhedspolitiske vanskeligheder. Også de opstillede forudsætninger om øgede militærudgifter til bl.a. materielinvesteringer vil vise sig politisk uholdbare.

Alt taler for, at forsvaret senest ved udløbet af det nærværende forsvarsforlig løber ind i direkte nedskæringer, der vil fjerne væsentlige forudsætninger for kommissionens anbefalinger. Efterhånden som det bliver erkendt, vil der blive behov for et nyt udredningsarbejde på et mere realistisk grundlag.«

Det er lige præcis det, der er blevet demonstreret ved debatten her i dag, hvor vi altså ved at kaste et nøjere blik på indholdet i den brede enighed i de 1.500 sider i det nuværende forsvarsforlig må konstatere, at forsvarsforligspartierne i dag ikke er i stand til at enes om så meget som det, der kan stå i en folketingsdagsorden, på et A4-ark, men at en ukendt, en skjult dagsorden har cirkuleret igennem hele debatten, uden at den kan komme frem til prøvelse. Derfor er der nu i og for sig kun én mulighed tilbage for Folketingets partier til at vise deres holdninger.

Der er også en mulighed både for hr. Hans Hækkerup og hr. Jørgen Estrup for at demonstrere, hvor meget indhold og mening der egentlig er i deres varme tilslutning til ideen om genforhandling af forsvarsforliget, nedskæringer, overførsel af midler til en økonomisk og økologisk bæredygtig udvikling i Østeuropa. De muligheder ligger i den dagsorden, SF har fremsat. Det nytter ikke at henvise til, at alting skal vente til efter CFE-forhandlingerne. Vi bør gå i gang med at drøfte disse spørgsmål nu, så vi er klar, når CFE-resultatet ligger færdigt. Det er ét argument, og et andet er, at det ville da være rart, hvis en samlet dansk politik kunne udformes på dette felt, så den også kunne præge den danske indsats i CFE-forhandlingerne, inden de er afsluttet.

Jeg ved godt, at tanken om en dansk indsats, om at drøfte indholdet i en sådan indsats, er en skræmmende tanke for dem, der fremhæver ensidighed som ganske simpelt det at tænke selv i modsætning til blot blindt at følge, hvad forskellige store NATO-lande måtte finde for godt

i den givne situation. Men det ville da være klogt at etablere en sådan sammenhæng og gøre sig klar, have et program, når CFE-resultaterne ligger færdige, så Danmark også økonomisk og på det miljøudviklingsmæssige område kan være med til at præge den udvikling, der kommer i gang i Østeuropa.

Det betyder også noget for vores eget miljø, for vore egne overlevelsesmuligheder, for vores betalingsbalance, vores økonomi og for de kommende samarbejdsstrukturer i det nye Europa, som er ved at vokse frem.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Støjniveauet er alt for højt. Det var rart, om man kunne høre lidt heroppe af, hvad der bliver sagt.

Hans Hækkerup (S):

Socialdemokratiets formål med at føre dagsordensforhandlinger i de sidste dage har faktisk været at forsøge at sikre en bred enighed om en fornuftig dansk forsvarspolitik, en fornuftig måde at foretage nedskæringer i det danske forsvar på. Desværre har vi jo måttet konstatere, at det ikke er lykkedes, og vi har måttet drage den konsekvens, at der er ingen idé i at foreslå en dagsorden her, når der ikke er reel enighed om indholdet – jeg understreger reel enighed.

Men det betyder ikke, at vi ikke i en anden situation er parat til at tale med regeringen, også om dagsordener. Vi vil også meget gerne være med til at diskutere forslag til besparelser med regeringen. Men forudsætningen er, at vi forhandler med en enig regering, og at der er tale om en reel enighed.

Jeg havde tidligere under debatten lejlighed til at bede regeringspartiernes ordførere fortælle, hvad de mente om Det Radikale Venstres pressemeddelelse. Jeg forstod, at det var skik mellem regeringspartierne, at man ikke kommenterede hinandens pressemeddelelser. Det forstår jeg på en måde egentlig godt, men alligevel synes jeg i hvert fald, at Folketinget har krav på at få at vide – når vi ikke kan få at vide, hvad ordførerne mener – hvad regeringen mener.

Jeg skal nok lade være med at bede regeringen om at kommentere en pressemeddelelse, for så får jeg vel samme svar. Men jeg vil godt spørge forsvarsministeren, om forsvarsministe-